Åt vilket håll vänder man sig när man förrättar sin bön?

Islam är en världsreligion och dess medelpunkt är Makka (Mecka), där den Helige Profeten Muhammad (Allahs frid och välsignelser vare med honom) levde.

När man ber sina dagliga böner till Allah (Gud) vänder man sig mot Makka.

I Sverige är det mot syd/sydost. Den exakta böneriktningen är 138° 50' från Göteborg räknat.

Tänk så här: I öster går solen upp och i söder står solen mitt på dagen när den står som högst. Böneriktningen blir då nånstans mittemellan. Helst ska du mäta ut riktningen med en kompass. Tag då sikte på något i ditt rum som kan tjäna som riktmärke eller kännetecken, som hjälper dig att komma ihåg att rätt böneriktning är mot t ex ett visst hörn i rummet, eller mot en viss vägg. Så räcker det med att du mäter en gång.

Q.S.

Var inte rädda – inte för oss i alla fall!

Vi kan gott förstå att någon kan vara rädd, men tro oss när vi säger att det inte finns någon som helst grund till att vara rädd för oss.

Boken "The Satanic Verses" borde inte blivit skriven, den borde aldrig blivit utgiven, och den borde rakt inte ha blivit utgiven här. Detta anser vi helt uppriktigt, men vi hotar ingen, vi tvingar ingen, och vi hämnas inte på någon.

Enligt vår heliga bok, Qur'anen, skall man inte tala nedsättande om det som är heligt för andra, och muslimer förbjuds tala nedsättande om avgudar, även om avgudadyrkan är den värsta synd man kan göra sig skyldig till. Så stor respekt kräver alltså islam att man skall visa andras känslor. Och så stor respekt borde andra ha gentemot muslimernas känslor, som blir allvarligt och djupt kränkta av boken "The Satanic Verses". Men om någon inte kan förstå detta, kan vi inte tvinga honom till det.

Vi upprepar:

Vi hotar ingen! Vi tvingar ingen! Vi hämnas inte på någon!

Islams Ahmadiyyarörelse, som i år firar sitt hundraårsjubileum, representerar den sanna islam, en toleransens, fredens och fördragsamhetens islam.

Noor Ahmad Bølstad

Övers. Q.S.

Alla de farhågor som väckts av Rushdis bok och de reaktioner den har orsakat stillas, och de frågor som uppkommer bemöts och får svar som klarlägger allt, i den fjärde kalifens bok: Murder in the name of Allah, som nyligen kommit ut på engelska, och som kan beställas genom Ahmadiya-missionen.

Övers. anm.

Forts. från sid 26.

"The official persecution has encouraged the hatred and violence whipped up by the orthodox mullahs. Ahmadis in public positions have been forced to resign, several Ahmadis have been killed, businesses burned and homes looted.

The fact that the sect is obscure, however, does not justify silence about its mistreatment. The Canadian government and the other Western nations should strongly express their concern about this policy of persecution".

Editorial in Winninpeg Free Press

"(Ahmadis) claim has been documented by Amnesty International. Yet, the plight of Ahmadis has received little attention.

... Hundreds of Ahmadis have been arrested".

Editorial in Edmonton Journal

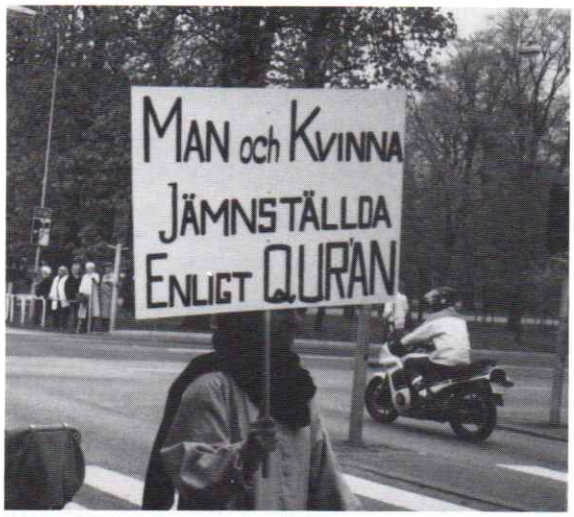

Första Maj demonstration i Göteborg 1989.

Islams Ahmadiyarörelse 100 år

13 02 1835 Hadrat Mirza Ghulam Ahmads födelse i Qadian. 1864 Hadrat Ahmad ser för första gången den Helige Profeten Muhammad (Allahs frid och välsignelser vare med honom) i en dröm. 1868 Allah uppenbarar för Hadrat Ahmad på urdu: "Konungar kommer att söka välsignelser från dina kläder". 1876 Allah uppenbarar för Hadrat Ahmad på arabiska: "Är då inte Allah tillräcklig för Sin tjänare?" – en vers ur den Heliga Qur'anen. 1880 De första två banden av Hadrat Ahmads bokverk Brahin-i-Ahmadiya publiceras. I dem bevisar han att Qur'anens samtliga verser gäller även för vår tid, och visar genom att skildra egna erfarenheter, att Gud, nu liksom förr, talar till dem Han vill. Böckerna välkomnades med begeistring av den islamiska världen. 1882 Allah uppenbarar för Hadrat Ahmad att han är utvald av Gud. Mars 1885 Hadrat Ahmad förklarar sig, i enlighet med en uppenbarelse från Gud, vara det fjortonde århundradets (enligt islamisk tideräkning) Reformator (Mudjaddid). 20 02 1886 Gud uppenbarar för denne medellöse Reformator, som bor i en gudsförgäten liten by på indiska landsorten: "Jag (Gud) skall sprida ditt budskap till jordens alla hörn". 1886 Efter en 40 dagar lång fasta, under vilken Hadrat Ahmad bett Gud om ett tecken, hör Gud hans bön och uppenbarar för honom att han inom nio år skall få en son, genom vilken islam på ett enastående sätt kommer att välsignas och få spridning. Juni 1887 Alexander Russel Webb, f d amerikansk ambassadör på Filippinerna, besöker Qadian, brevväxlar sedan med Hadrat Ahmad och konverterar till islam efter återkomsten till USA. 12 01 1889 Begum Nusrat Djahan, Hadrat Ahmads hustru, föder en son, Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad, om vilken Gud senare uppenbarar att profetian om en "utlovad son" gick i uppfyllelse genom honom. 23 03 1889 Hadrat Ahmad grundar Ahmadiyaförsamlingen (Ahmadiya Djama-at). Namnet som innehåller "Ahmad", vilket även var den Helige Profeten Muhammads (Allahs frid och välsignelser vare med honom) namn, syftar till att framhäva honom och påminna om att han i framtiden kommer att hedras och upphöjas på nytt. 40 personer svor då trohetsed (Bai'at) och av dem var Hadrat maulana Nur-ud-Din den förste. 1890 I enlighet med Allahs uppenbarelser förkunnade Hadrat Ahmad att profetiorna både om Jesu återkomst och om imam Mahdis ankomst gått i uppfyllelse genom honom själv. 27 12 1891 Den första Årliga sammankomsten (Djalsa Salana) äger rum i Aqsa-moskén i Qadian med 75 deltagare. Syftet med dessa årliga sammankomster är att öka kärleken till islam hos deltagarna. 20 03 1894 samt 06 04 1894 Den sol- och månförmörkelse under själva fastemånaden Ramadan, vilka förutsagts av den Helige Profeten Muhammad som tecken på Messias och Mahdis ankomst, inträffade på exakt de dagar som förutsagts i den östliga hemisfären. Juni 1895 Hadrat Ahmads bok Minar-ur-Rahman kommer ut, i den hävdar han att alla jordens språk stammar från arabiskan. Juli 1895 På grundval av uppenbarelser från Gud meddelar Hadrat Ahmad att Jesus överlevt korsfästelsen och dog en naturlig död långt senare i Srinagar (Kashmir), där han också är begravd. 1895 Genom Allahs nåd upptäckte Hadrat Ahmad att Guru Nanak, Sikh-sektens grundare, i själva verket var en muslim. 26-29 12 1896 Världsreligionernas Konferens i Lahore, under vilken Hadrat Ahmads skrift "Filosofin i Islams läror" lästes upp och mottogs, i enlighet med en profetia, med överväldigande framgång. Sedan dess hör den boken till klassikerna bland den nya islamiska litteraturen. 1896 Gud uppenbarar för Hadrat Ahmad att en fruktansvärd pest skulle bryta ut i Indien, men att inte någon som bodde i Hadrat Ahmads hem skulle drabbas. 10 05 1897 Hadrat Ahmad förutsäger i en profetia revolutionen i det Osmanska väldet. 27 05 1897 Ett brev med en inbjudan att antaga islam skickas till den engelska drottningen Victoria II. 1898 Hadrat Ahmad utfäste en belöning på 20 000 indiska rupis till den som, med hjälp av Hadith (den Helige Profeten Muhammads tradition), kunde bevisa att Jesus levande farit upp till himlen. April 1899 Hadrat Ahmad skrev boken "Jesus i Indien". 05 11 1901 Hadrat Ahmad publicerade boken "Ett missförstånd undanröjt", i vilken han förklarar att det efter den Helige Profeten Muhammad, som var profeternas insegel, inte kan komma någon mer laggivande profet, men att Gud kan sända Reformatorer med profetvärdighet men underställda den Helige Profeten Muhammad, vilkas uppgift blir att återföra människorna till den sista lagen, dvs Qur'anen, och att i sin person återspegla den Helige Profeten Muhammad. Han förklarade vidare att Gud i olika uppenbarelser flerfaldiga gånger kallat honom själv "profet" och att han därför var en sådan Reformator. September 1902 En utmaning till Alexander Dowie, som uppgav att Gud

Forts sid 53

Fort från sid 52

sänt honom för att förinta islam. Hadrat Ahmad förutsade att Dowie som då samlat ett flertal finansiellt mycket starka anhängare i USA, skulle komma att lida en neslig död. 22 01 1903 Grundstenen läggs för den "Vita Minareten", som uppfyllelse av en profetia i en Hadith. "Bait-ud-Du'a" (den ödmjuka bönens rum) byggs. 02 11 1903 Gud uppenbarar för Hadrat Ahmad att Buddhas återkomst också gått i uppfyllelse i och med honom själv. Februari 1905 I det femte bandet av Brahin-i-Ahmadiya uttalar Hadrat Ahmad profetian om världskrig. 09 03 1907 Alexander Dowie dör en neslig död. 25 05 1908 Hadrat Ahmad avslutar sin sista bok "Ett Budskap om Fred". 26 05 1908 Hadrat Mirza Ghulam Ahmad avlider i Lahore. Allahs frid vare med honom. 27 05 1908 Hadrat Maulvi Noor ud-Din väljs i Qadian till den Utlovade Messias förste efterföljare och kalif. 01 06 1909 Översättningen av den Heliga Qur'anen till engelska påbörjas. Juli 1911 Den förste kalifen hemställer hos den indiska regeringen att muslimerna måtte befrias från arbetsplikten den tid fredagsgudstjänsten varar, vilket beviljades i mars 1913. Juni 1913 Choudry Fateh Muhammad Siyal skickas som förste missionär till England. 13 03 1914 Den förste kalifen avlider i Qadian. Måtte Allah visa honom nåd. 14 03 1914 Hadrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad, den utlovade sonen, väljs till ny kalif. 12 03 1917 Hadrat Ahmads profetia från 1905 om den ryske Tsarens gruvliga död går i uppfyllelse. 01 01 1918 Ahmadiyaförsamlingens förvaltning struktureras. Maj 1920 Mufti Muhammad Sadiq sänds som förste missionär till USA. 22 02 1922 En Ahmadi-delegation överräcker i Lahore boken "En Gåva till Prinsen av Wales" till den dåvarande prinsen av Wales, som sedemera blev kung Edward VIII. 25 12 1922 Ahmadiyaförsamlingens kvinnoorganisation Ladjna Imaillah grundas. 18 12 1923 Malik Ghulam Farid sänds som förste missionär till Tyskland. 12 06 1924 Den andre kalifen påbörjar sin första resa från Qadian till Europa. 23 09 1924 The International Wembley Conference i London, den andre kalifen deltar som gäst. 19 10 1924 Den andre kalifen lägger grundstenen till Fazl-Moskén i London. 10 12 1924 Maulvi Zahoor Hussains inresa i Ryssland för att predika där. 25 05 1928 Invigning av Djamia-Ahmadiya i Qadian, en institution för utbildning av missionärer. 25 07 1931 Den andre kalifen väljs enhälligt till ordförande för den "All-indiska Kashmir-kommittén. 23 04 1933 Mohammad Ali Jinnah, som sedermera blev Pakistans förste president talar i Fazl-Moskén i London. 20 11 1934 Tahrik-i-Djadid-planen för missionsverksamhet i hela världen sätts i verket. 12 07 1935 Kung Faisal av Saudiarabien besöker Fazl-Moskén i London. 31 01 1938 Khuddamul-Ahmadiyya, Ahmadiyaförsamlingens organisation för unga män, grundas. Över hela världen firas för första gången "Religionsstiftarnas dag", då företrädare för världens alla religioner presenterar sina profeter. 11 05 1942 Al-Azhar-universitetet i Kairo ger ut veckotidningen "Ar-Risalah" som publicerar ett domslut "Fatwa" av Prof. Dr. Mahmud Shaltoots, om att Jesus dog en naturlig död. 11 05 1944 Fazl-i-Omar-institutet för vetenskaplig grundforskning öppnas i Qadian. 10 08 1945 Den andre kalifen fördömer atombomben över Hiroshima i ytterst skarpa ordalag. 1947 Ahmadi-muslimen Sir Muhammad Zafrukkah Khan blir Pakistans förste utrikesminister. 31 08 1947 Församlingen i Qadian, Indien, emigrerar till den nygrundade muslimska staten Pakistan. 05 08 1948 Det landområde arrenderas, där senare Rabwah, Ahmadiyaförsamlingens internationella center kommer att byggas. 20 01 1949 Den tyska Ahmadiyamissionen grundas. 30 01 1949 Den första högskolan utanför Pakistan byggs i Ghana. 10 03 1954 Den andre kalifen såras svårt under ett attentat i Mubarak-Moskén. 22 07 1957 Grundstenen till Fazle-Omar-Moskén i Hamburg läggs. September 1958 Invigning av Nuur-Moskén i Frankfurt. 1961 Under sin resa i Afrika utmanas Billy Graham till en "andlig duell" av Sheikh Mubarak Ahmad, Ahmadiyamissionär i Kenya. Duellen skulle bestå i bön till Gud om att sjuka människor skall tillfriskna, och se vems böner Gud hör och besvarar och vem som inte blir bönhörd. Billy Graham vägrade. Han utmanades ännu en gång under Uppsala-Konferensen något år senare. 1962 Grundstenen läggs till Mahmud Moskén i Zürich. 08 11 1965 Den andre kalifen avlider i Rabwah. Måtte Allah vara hans själ nådig. 08 11 1965 Hadrat Mirza Nasir Ahmad väljs till Ahmadiyaförsamlingens tredje kalif. 06 05 1966 Grundstenen läggs till Nusrat Djahan-Moskén i Köpenhamn. 28 10 1966 Grundstenen läggs till Aqsa-Moskén i Rabwah. 1966 I enlighet med Den Utlovade Messias profetia från den 1868 om att konungar kommer att söka välsignelser från hans kläder, blir Ahmadi-muslimen Al-Hadji F.M.Sanghate, statsöverhuvud i Gambia. 21 02 1970 En av Ahmadiyaförsamlingens mest framstående medlemmar, Sir Muhammad Zafrullah Khan, väljs till Internationella Domstolens President i Haag. 1970 Den tredje kalifens historiska resa till Västafrika, där han träff-

Forts sid 54

Forts från sid 53

ar regeringscheferna för Nigeria, Ghana, Liberia, Gambia, Sierra-Leone och Elfenbenskusten. 1970 Den tredje kalifen lägger fram Nusrat-Djahan-planen för främjandet av skol- och hälsoväsendet i Västafrika. 07 12 1974 Den pakistanska regeringen förklarar under ledning av Zulfikar Ali Bhutto i nationalförsamlingen att Ahmadiyerna nu enligt Pakistansk lag inte är muslimer. 22-23 07 1978 Ahmadiyaförsamlingen anordnar en internationell konferens över Jesu frälsning från korset. 10 12 1979 En av Ahmadiyaförsamlingens mest framstående medlemmar, Prof Dr Abdus Salam, erhåller Nobelpriset i teoretisk fysik. 09 10 1980 Grundstenen läggs för Basharat-Moskén i Pedrobad, den första moskén i Spanien sedan 700 år. 09 06 1982 Den tredje kalifen avlider i Rabwah. Måtte Allah vara hans själ nådig. 10 06 1982 Hadrat Mirza Tahir Ahmad väljs till Ahmadiyaförsamlingens fjärde kalif. 30 09 1983 Den fjärde kalifen lägger i Sydney grundstenen till den första moskén i Australien. 26 04 1984 Den pakistanska regeringen antar "Ordinance XX" som tillägg till grundlagen, vilket innebär att Ahmadier straffas med fängelse om de "uppträder som muslimer". 28 04 1984 Den fjärde kalifen avreser öppet och fullt legalt till England. 18 09 1986 Den fjärde kalifen besöker Kanada. 04 06 1987 Den fjärde kalifen håller ett föredrag över ämnet: Rationalitet – uppenbarelse – kännedom – evig sanning", i universitetsaulan i Zürich. 30 09 1987 Den fjärde kalifen besöker USA. 19 01 1988 Under sin resa i Västafrika besöker den fjärde kalifen Gambia, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskusten, Ghana och Nigeria och han tas emot som ett statsöverhuvud av dessa länders presidenter. 10 06 1988 På denna förutsagda fredag, förkunnar den fjärde kalifen "Mubahala" mot Ahmadiyaförsamlingens lögnaktiga och förljugna fiender med Zia-ul-Haq, Pakistans dåvarande president, i spetsen. "Mubahala" innebär att de båda oppositionella grupperna ber Gud att Han genom uppenbara tecken på Sin makt skulle öka de troendes alla goda egenskaper och tillintetgöra sanningens fiender. 17 08 1988 Så som den fjärde kalifen hade förutsagt, omkom Zia-ul-Haq, som hade svurit att utrota "cancersvulsten Ahmadiyat", genom en flygolycka. Oktober 1988 En historisk resa i Östafrika, där den fjärde kalifen besöker Uganda, Tanzania, Kenya och Mauritius.

Vår Gud är en LEVANDE Gud! Han hör och besvara våra böner!
(Malfuzat vol. III, sid. 430).

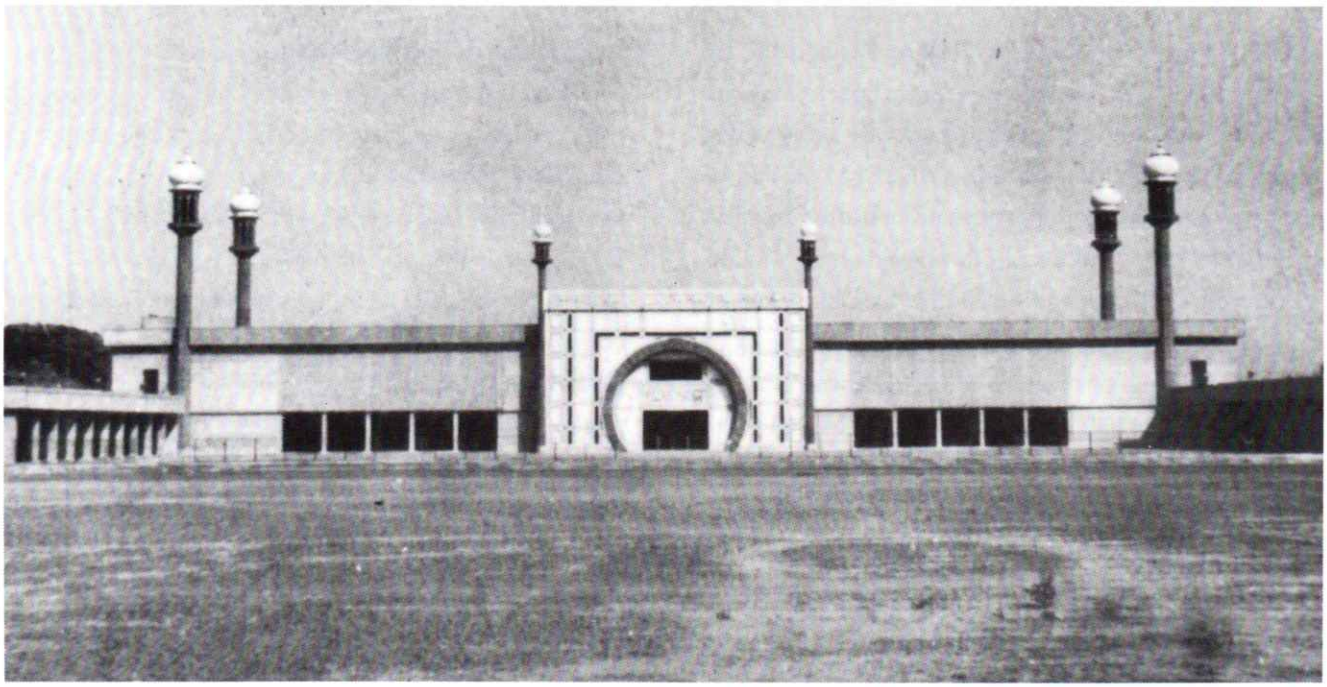

Masdjid Aqsa

Aqsa-moskén, Rabwah, Pakistan.

I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

De Ahmadiyya Beweging in de Islaam.

De Ahmadiyya Beweging in de Islaam is niet zomaar een stroming, maar een herleving van de Islaam, een beweging die ernaar streeft de gehele Islamitische wereld te vereningen en de zuivere Islamitische wereld te vereningen en de zuivere Islamitische leerstellingen niet alleen in de geest maar ook in de praktijk te herstellen.

In de Beweging is de Islamische broederschap, zoals deze heeft bestaan ten tijde van de H. Profeet Mohammad (vrede zij met hem), weer hersteld. Het resultaat hiervan is, dat de oude geest om zich in dienst te stellen van de Islaam, weer is herleefd en dat de Beweging zich binnnen korte tijd over de gehele wereld heeft uitgebreid.

Er is geen werelddeel waar geen vertegenwoordigers van de Beweging werkzaam zijn. Zij allen dragen de met een nieuw leven herzielde Islaam weer uit.

De belofte van God, gegeven aan de H. Stichter van de Beweging, Hazrat Ahmad: "Ik zal Uw boodschap uitdragen tot de hoeken der aarde", is waarlijk in vervulling gegaan.

Ontelbare boeken en tijdschriften zijn door de Beweging uitgegeven met het doel een beter begrip van de Islaam te geven. Eveneens ontelbaar zijn de moskeeën, scholen en andere instellingen die opgericht zijn om te dienen als centra van waaruit het licht van de Islaam kan worden uitgedragen. Ook in Europa zijn in verschillenden landen moskeeën en informatiecentra gebouwd.

Op grond van alle activiteiten sedert de stichting in 1889, verdient de Ahmadiyya Beweging met ere het predicaat "kampioen van de Islaam". Dit is de enige stroming in de gehele Islamitische wereld, die zich als doel heeft gesteld een beter begrip op te bouwen tussen mensen en volkeren onderling, de misvattingen omtrent de Islaam uit de weg te ruimen en alle mensen nader tot elkaar te brengen. Islaam vereningt alle mensen.

In Islaam is plaats voor allen, ongeacht hun huiskleur, afkomst, sociale omstandigheden en hun geloof. De ene waarheid, volgens de Islaam en ook volgens de wetenschap, kan de andere waarheid nooit te niet doen.

Hazrat Ahmad, de stichter van de Ahmadiyya Beweging heeft gezegd: "God wil dat alle zielen die de verschillende delen van de aarde bewonen en die van goede wil zijn tot één gemeenschap worden samengebracht en onder één godsdienst zullen worden verzameld.

Dit is het goddelijke besluit voor welke ik ben gezonden. Volgt dus dit doel in ootmoet, liefde en ijverig betrachten van gebed en zedelijkheid.

Centenary message

One hundred years ago today, an amazing event took place in an obscure and tiny hamlet (Qadian), in the province of the Punjab, India. It was an event which was destined to change the course of history.

There appeared a religious leader specifically commissioned by God to lead mankind as the Promised Reformer of the latter days. His name was Mirza Ghulam Ahmad (1835–1908), the Founder of the Worldwide Ahmadiyya Muslim Community. He laid the basis for the unification of mankind in a unique manner. He resolved the conflicts and paradoxes prevailing in the religious world regarding the advent of a global Reformer.

The followers of all great religions – Jews, Christians, Muslims, Hindus, Buddhists, Zoroastrians and the followers of Confucius – all anxiously awaited the advent of a Promised Reformer, as predicted in their holy scriptures.

The Jews expected the Messiah would rejuvenate Judaism; the Christians claimed that the second advent of Jesus would bring nigh the Kingdom of heaven; the Muslims believed that the Messiah and Mahdi would join forces to bring about the final renaissance of Islam; the Hindus awaited the coming of God himself in the form of Krishna; and, the Buddhist were hopefully waiting for the reincarnation of Buddha.

How could God send different Messengers simultaneously – each calling to the same God in this diverse way, inviting mankind unto divergent paths and conflicting ideologies? That was the perplexing question addressed by Mirza Ghulam Ahmad of Qadian under divine guidance and revelation.

It was revealed to him that all the prophecies regarding the advent of various reformers were no doubt true. They, however, in fact implied that only a single claimant would be raised who would combine in his person the qualities, role and spiritual powers of all the great world reformers whose advent had been promised. Indeed, he would be a soldier from God wearing the garb of the different prophets. He also proclaimed that the religion chosen by Almight God for the universal and final manifestation of His Unity was Islam.

Thus, in accordance with the divine command, Mirza Ghulam Ahmad claimed to be that global Reformer who was destined to be raised in Islam in complete subordination to Prophet Muhammad – the last law-bearing prophet – may peace and blessings of Allahs be upon him.

This was an astonishing claim. It was even more astonishing that this solitary voice, raised from a small unknown village, insignificant as it seemed to the world at large, was heeded at all. Some responded to this call with complete faith and devolution. There were many others who raised a storm of hostility, the like of which has seldom been witnessed in the history of mankind.

His followers were subjected to extreme persecution. They were deprived of religious freedom and fundamental human rights. Even laws were enacted in some countries to render them liable to severe punishment and prosecution for the mere act of professing and practicing their faith. Yet all this phenomenal opposition utterly failed to arrest the progress of Ahmadiyyat, which is marching forward even faster today than ever before. All the efforts of hostile fanatics, be they individuals, groups or governments, have totally failed in their purported objective of exterminating Ahmadiyyat from the face of the earth.

Continued page 56

Continued from page 55

God stood by His servant, Mirza Ghulam Ahmad, fulfilled all His promise and, as prophesied in 1898, "caused his message to reach the corners of the earth." Today Ahmadiyyat stands established in 120 countries and the pace of its growth is destined to engulf the whole of mankind. God saved his followers (Ahmadis), protected them from all evil designs and showered His innumberable blessings upon them.

It is, therefore, to extol the name of Allah and sing His praises for His innumerable bounties that Jama'at Ahmadiyya is celebrating the year 1989 as the Thanksgiving Centenary Year.

On this auspicious occasion, I most humbly and sincerely invite all my fellow human beings to study the Ahmadiyyat Movement in Islam seriously and to join its fold.

Hazrat Mirza Tahir Ahmad
Head of the Worldwide Ahmadiyya
Muslim Community

Botschaft

Heute vor 100 Jahren fand ein erstaunliches Ereignis in einer abgelegenen und winzigen Ortschaft (Qadian) in der Provinz Punjab, Indien, statt. Es war ein Ereignis, das bestimmt war, den Verlauf der Geschichte zu verändern.

Es erschien ein religiöser Führer, der ausdrücklich von Gott beauftragt wurde, die Menschheit als der Verheissene Reformer der Letzten Tage zu führen. Sein Name war Mirza Ghulam Ahmad (1835—1908), der Begründer der weltweiten Ahmadiyya-Muslim-Gemeinde. Er legte die Grundlage für die Vereingung der Menschheit in einer einzigartigen Weise. Er löste die Konflikte und Widersprüche, die in der Welt hinsichtlich der ankunft eines globalen Reformers vorherrschten.

Die Gefolgesleute aller grossen Religionen — Juden, Christen, Muslims, Hindus, Buddhisten, Zoroastrier und die Gefolgsleute von Konfuzius — , sie alle erwarteten sehnlichst die Ankunft eines Verheissenen Reformers, wie es in ihren Heiligen Schriften vorausgesagt war.

Die Juden erwarteten, der Messias würde das Judentum verjüngen; die Christen behaupteten, das zweite Erscheinen von Jesus würde das Königgreich des Himmels nahebringe; die Muslims dachten, dass der Messias und der Mahdi ihre Kräfte vereinen würden, um die endgültige Renaissance des Islams herbeizuführen; die Hindus erwarteten das Kommen von Gott selbst in der Gestalt von Krischna, und die Buddhisten warteten hoffnungsvoll auf die Reinkarnation von Buddha.

Wie aber könnte Gott gleichzeitig verschiedene Gesandte entsenden — von denen jeder auf seine eigene, besondere Weise zu demselben Gott aufrufen würde, somit die Menschheit zu voneinander abwechenden Pfaden und miteinander in Konflikt stehenden Weltanschauungen einladend? Das war die schwierige Frage, zu der Mirza Ghulam Ahmad aus Qadian auf Grund von göttlicher Leitung und Offenbarung Stellung nahm.

Es wurde ihm offenbart, dass die Prophezeiungen hinsichtlich des Erscheines der verschiedenartigen Reformer ohne Zweifel wahr waren. Was sie jedoch bedeuteten, war, dass nur ein einziger mit diesem Auftrag entsandt werden würde, der in seiner Person die Qualitäten, die Rolle und die spirituellen Kräfte all der grossen Weltreformer vereinen würde, deren zweites Erscheinen verheissen worden war. Er würde ein Soldat von Gott sein, der die Gewänder der verschiedenen Propheten tragen würde. Er verkündetet auch, dass die Religion, die von dem Allmächtigen Gott zur universalen und letztendlichen Manifestation Seiner Einheit gewählt worden ist, Islam war.

So kam es, dass Mirza Ghulam Ahmad, in Übereinstimmung mit dem göttlichen Befehl, für sich das Amt jenes Welt-Reformers in Anspruch nahm, dem es bestimmt war, in vollständiger Unterordnung unter den Propheten Mohammad — dem letzten gesetzbringenden Propheten — , Fiede und Segen Allahs seien auf ihm, erweckt zu werden.

Das war ein Erstaunen weckender Anspruch. Noch erstaunlicher war es, dass diese einsame Stimme, erhoben in einem kleinen, unbekannten Dorf, trotz ihrer scheinbaren Bedeutungslosigkeit, überhaupt Gehör fand. Einige antworteten auf diesen Aufruf mit vollkommenem Glauben und Hingabe. Viele andere aber gab es, die einen Sturm der Feindschaft entfachten, desgleichen es seten in der Geschichte der Menschheit gegeben hat.

Seine Gefolgsleute wurden zum Gegenstand äusserster Verfolgung. Ihnen wurden die Rechte auf religiöse Freiheit und die fundamentalen Menschenrechte genommen. Sogar eigene Gesetze wurden in einigen Ländern eingeführt, um sie rechtlich schärfster Bestrafung und Verfolgung nur um dessentwillen auszusetzen, weil sie ihren Glauben verkündeten und praktizierten. Dennoch vermochte diese phänomenale Opposition auf keine Weise den Fortschritt von Ahmadiyyat zu hindern, das vorwärts geht, jetzt sogar schneller als jemals zuvor. All den Anstrengungen der feindlichen Fanatiker, seien es Individuen, Gruppen oder Regierungen, war keinerlei Erfolg beschieden hinsichlich ihres angestrebten Zieles, Ahmadiyyat vom Erdboden auszuradieren.

Gott stand bei Seinem Diener, Mirza Ghulam Ahmad, erfüllte alle Seine Versprechen und liess, wie 1898 propheizeit, "seine Botschaft die Enden der Welt erreichen".

Heute ist Ahmadiyyat in 120 Ländern verbreitet, und die Geschwindigkeit ihres Wachstums ist dazu bestimmt, die ganze Menschheit zu umfassen. Gott errerrere die Anhänger (Ahmadis), beschützte sie vor allem Übel und überschüttete sie mit Seinen unzählbaren Segnungen.

Deswegen — um den Namen Allahs zu preisen und Loblieder für Seine unzählbaren Gnaden zu singen — begeht die Djama'at Ahmadiyya das Jahr 1989 als Jahr der Dankbarkeit für die Hundertjahrfeier.

Aus diesem glückverheissenden Anlass rufe ich demütig und aufrichtig alle meine Mitmenschen ein, die

Forts sid 57

Forts från sid 56

Lehren der Ahmadiyya-Bewegung des Islams ernsthaft zu studieren und in ihren Bund einzureten. Ich rufe Gott, Der der Allwissende und immer Gegenwärtige ist, zu meinem Zeugen dafür an, dass die Botschaft von Ahmadiyyat nichts als die Wahrheit ist: Sie ist der Islam in seiner feinsten Reinheit.

Die Erlösung des Menschen hängt davon ab, dass diese Religion des Friedens angenommen wird. Islam ist die Religion, die alle Diskriminierungen Zwischen Mensch und Mensch beseitigt und alle Barrieren zerschmettert, die durch Rasse, Farbe oder Glaubensbekenntnis die Menschheit zerteilen.

Islam befreit den Menschen von den Fesseln der Sünde und stärkt seine Verbindungen zu seinem Schöpfer. Er ist eine so einfache, aber doch so grossartig aufgebaute Religion, die die Bedürfnisse und Herausforderungen einer sich verändernden Welt erfüllt.

Islam erlaubt keine Ausbeutung – sei sie sozial, politisch, ökonomisch oder religiös. Die politische Philosophie des Islams hat keinen Raum für falsche oder betrügerische Diplomatie. Sie glaubt an absolute Moral und gebietet Gerechtigkeit und Redlichkeit gegenüber Freund und Feind gleichermassen, und dies in jeder Sphäre menschlichen Interesses.

Islam erlaubt weder Zwang zum Zwecke der Verbreitung seiner eigenen Botschaft, noch gibt sie anderen Religionen frei Hand, das zu tun. In Terrorismus zu schwelgen, und sei es auch im Namen der edelsten Ziele, ist vollkommen unvereinbar mit den Lehren des Islams.

Es ist der feste Glaube der Djama'at Ahmadiyya, dass der Islam das Heilmittel für alle Krankheiten und Gebrechen der leidenden Menschheit von heute ist. Islam lehrt uns, dass, wenn der Mensch nicht lernt, in Frieden mit sich selbst und seinen Mitmenschen zu leben, er nicht in Frieden mit seinem Gott leben kann.

Es ist dieser Islam, zu dem ich die Menschheit einlade.

Ich bin mir vollständig bewusst, dass in den Augen vieler oberflächlicher Beobachter Ahmadiyyat noch nich als eine wirksame Kraft zum Zustandebringen einer globalen moralischen und spirituellen Revolution hervorgetreten ist.

Dennoch liegt unser Vertrauen in Gott. Obwohl wir schwach und gering sind, hat Gott uns aus Seiner Gnade als Seine Werkzeuge ausgewählt, um eine neue Ära weltumspannenden Friedens und der Vereinigung der Menschheit hineinzuführen.

Hört, was der Verheissene Messias gegen Ende des vergangenen Jahrhunderts im Lichte der von ihm empfangenen göttlichen Offenbarung verkündete:

"Die Zeit ist nahe, wenn ich einen grossartigen Sieg erringen werde, weil es, meine Aussagen unterstützend, eine andere Stimme gibt, die spricht; und zur Unterstützung meiner Hand gibt es eine andere Hand, die wirkt. Doch die Welt kann es nicht sehen, ich aber sehe es. Es gibt einen himmlischen Geist, der in mir spricht und jedem Wort und jedem Buchstaben von mir neues Leben spendet. Eine Bewegung und ein Aufbruch sind im Himmel entstanden, die diesen irdischen Körper auf Gottes Geheiss hin hat aufstehen lassen. Jeder Mensch, dem Vergebung und Erlösung nicht verweigert wurde, wird bald für sich selbst sehen, dass ich diese Ansprüche nicht aus mir selbst heraus erhebe. Können jene Augen sehend sein, die nicht in der Lage sind, einen Mann der Wahrheit zu erkennen? Kann derjenige als lebendig bezeichnet werden, der kein Bewusstsein von diesem himmlischen Ruf hat?"

Es ist möglich, dass viele nur ein skeptisches Ohr dem leihen, was ich sage, während sie sich über meine innere Überzeugung und die Festigkeit meines Glaubens an die glorreiche Zukunft von Ahmadiyyat verwundern. Die schwachen und unterdrückten Anhänger des Christentums mussten sich am Ende des ersten Jahrhunderts der christlichen Ära etwa so ähnlich gefühlt haben, wie ich mich heute fühle. Man schaute auf sie herab, sie wurden von ihren Zeitgenossen verlacht und verspottet. Und doch habe ich keinen wie auch immer gearteten Zweifel daran, dass eines Tages vor dem Ende des nächsten Jahrhunderts eine Morgendämmerung anbrechen wird, wenn die Menschen jenes Zeitalters mit nicht geringerem Erstaunen auf die Unsicherheit und den Unglauben der Menschen von heute zurückschauen werden.

Lassen Sie mich am Ende Sie noch einmal aus der Tiefe meines Herzens dazu einladen, den Ruf des Verheissenen Reformers der Letzten Tage anzunehmen. Darin werden Sie Frieden und Zufriedenheit des Herzens finden, die nur erlangt werden können indem man sich dem Willen Gottes unterwirft.

Möge Allah Sie segnen.

Mirza Tahir Ahmad
Oberhaupt der Ahmadiyya-MuslimGemeinde

Allah-Deus

Allah é o nome de Deus. Na língua Árabe, a expressão Allah nunca é usada para qualquer objeto ou pessoa. Os títulos para Deus constatados em outras línguas são todos atributivos ou descritivos, e são geralmente usados no plural, quando a palavra "Allah" nunca é usada no plural. Na ausência de uma palavra similar na língua portuguésa, o nome original "Allah" está sendo conservado inteirmente na traducão.

Os anjos

A palavra Malak significa "transportador de mensagem" ou "comissário. Isso explica a finalidade da criação dos anjos. Eles trazem as mansagens de Deus e executam as decisões Dele no universo. Assim, os anjos fazem parte do sistema, por intermédio do qual Deus escolheu para efetuar Sua vontade em ambos mundos físico e espiritual.

No mundo espiritual a influẽncia dos anjos é direta e as duas funcionam sem qualquer mediação interveniente. Descrênca nos anjos significa portanto, fechamento da passagem através do qual a luz Deus chega ao ser humano.

Forts sid 58

Forts från sid 57

Alcoráo Sagrado

(Alcorão) é o nome dado pelo próprio Deus para o livro revelado ao Santo Profeta do Islã, mantend os últimos mandamentos para humanidade. A palavra "Alcorão" significa um livro destinado e ser lido. O "Alcorão" é realmente um livro muito lido no mundo. A mesma palavra também significa livro ou mensagem, o qual está destinado a ser transmitida e a servir atodos os povos. Apenas o "Alcorão" é o livro revelado, a remessa ou mensagem do qual é absolutamente irrestrito; porque, enquanto todos os outros mandamentos foram destinados para um período específico ou os povos definidos, o "Alcorão" é destinado para todos os tempos e para todos os povos. (34.29).

Os profetas

o Alcorão Sagrado declara que Allah tinha mandado uma orientação para cada povo, desta maneira isso afirma a autenticidade e a retidão de cada profeta. Os profetas foram enviados para determinados povos nos tempos especificados na história para guiá-los no caminho de Allah. O Santo Profeta foi o último profeta do Livro Sagrado e da mensagem do Islã, deste modo encerra e substitui todas as escrituras sagradas anteriores. A linha de profecia continua, mas sòmente dentro do Islã; os profetas podem aparecer como fim de refletir à luz do Santo Profeta, e não para trazer algum mandamento novo.

O Alcorão Sagrado definiu não sòmento o aspecto positivo da profecia; mas também descreve a natureza de oposição criada contra todos os profetas. Faraó é um símbolo Corâmico das forças de oposição contra cada profeta.

O Santo Profeta do Islã

O Santo Profeta nasceu em Meca no mes de agosto de 570 D.C. Ele foi chamado pelo nome Muhammad, o qur significa, uma pessoa elogiada. Quando o Profeta chegou à idade de trinta anos, o amor de Deus começou a possuí-lo mais e mais. Revoltado contra o politeísmo e ou muitos vícios do povo de Meca. Decidiu-se por meditar regularmente em uma caverna, distante duas ou três milhas da cidade. Quando ele chegou à idade de quarenta anos, recebeu lá sua primeira revelação. Nesta revelação, os primeiros versículos do Alcorão (96.2-6), foi ordenado a declarar o nome de Deus Único que criou o ser humano en semeou a semente do amor Dele próprio e da humanidade na sua pessoa; e profetizou que o mundo será instruído por todos os tipos de sabedorias por intermédio da pena de escrever. Esses versículos fazem parte da apítome do Alcorão.

Culto

O culto divino é o segundo dos cinco pilares do Islã, o primeiro sendo a crença na unidade de Deus. A oração é um meio mais potente de estabelecer e fortalecer relacionamento espiritual de uma pessoa com seu Criador e de aproximá-lo à Ele. Isto é um fenômeno dinâmico que Deus ouve e responde as orações. O conceito Islamico de oração é um direito e desembaraçada procedência de espírito de suplicante em frente da Majestade Divina com convicção na graça, clemência e poder do Allah. Nas orações não existe necessidade de intermediário entre a pessoa e o Criador.

Gastando no caminho de Deus

A arrecadação de recurso monetário determinado no Alcorão Sagrado, mostra seu objetivo pelo seu próprio nome de Zakat. A palavra significa o que purifica e alimenta. Pela diminuição de uma parcela de todas as riquezas da comunidade, o saldo é purificado para quem tem direito de usa-lo; e pela aplicação da arrecadação à seviço da comundade, i bem estar desta, esta satisfeita. Zakat é um terceiro pilar do Islã e conseqüentemente deve fazer refletir a importância da Islã, na responsabilidade de uma pessoa para com o próximo.

As qualidades e conduta dos crentes

O Alcorão explica a necessidade da crênca em Deus e chama atenção às provas de Sua existência. Isso enfatiza que Deus sempre tinha mandado a Sua palavra por intermedio de revelações. Se Deus terminasse de manifestar os seus atributos por intermedio dos profetas e seus seguidores, a crênca firme na existência de Deus desapareceria. Por essa razão é necessário que enquanto a humanidade continue existindo, a revelação dívina deve continuar descendo em qualquer deles.

Os direitos iguais para homens e mulheres

Antes de aparecimento do Islã, as mulheres, em conjunto, não recebia qualquer direito estatutário. O Islã é a única religião que estabeleceu uma estrutura perfeita dos conceitos — dando uma cobertura total para os direitos das mulheres, fazendo-as iguais aos homens, nas esferas da vida, ambos espiritual e religiosa, dando à elas uma posição independente, conferindo à elas os direitos aos bens e fazendo das suas responsabilidades e direitos uma parte da lei dívina.

Proibição de juros — usura

A palavra usada em relação à juros no Alcorão é "ribá", cujo significado não é idêntico da palavra "juros", como é geralmente entendido. "Ribá", é proibido porque visa arrastar a riqueza nas mãos de pequeno circulo de pessoas e restringe a aplicação do benefício ao próximo. No caso de empprestimos a juros, o emprestador de fato, aproveita-se e tira vontagem da difícil situação e da necessidade dos outro.

Profecias

Muitos dos princípios revelados nos capítulos do Alcorão, mencionam vários fenômenos como evidentes, no apoio das doutrinas cardeais e ensinamentos do Alcorão. Alguns desses trechos constituem profecias cujas realizações foram testemunhadas no decorrer dos séculos. Freqüentemente, a realização dá-se de modo literal, algumas vezes com conotação, ou de ambos os modos. Como já explicado, o próprio nome do Livro é uma grande profecia, cuja realização tem sido testemunhada através dos tempos. A própria primeira revelação prenuncia o advento dos tempos de ensinamentos através do uso extensivo da escrita (96:4-6).

Le Messie promis et Mahdi est venu! Que signifie Ahmadiyyat?

Ahmadiyyat, c'est la renaissance de l'Islam, divinement promise, telle qu'elle a été prophétisée dans le Saint Coran (9:33; 62:4) et par le Saint Prophéte de l'Islam, que la paix soit avec lui.

Ahmadiyyat, c'est la renaissance du véritable Islam
il énonce l'essence de l'Islam, débarassé de toutes les incrustrations, dont le corps de l'Islam a été recouvert au cours des siécles, qui l'ont dégradé et défiguré, comme elles ont dénaturé la société Musulmane. Il ne s'écarte en rien de l'Islam, ni n'ajoute-t-il un iota aux doctrines et aux enseignements de l'Islam. Il est cependant une présentation empreinte de fraîcheur de l'Islam, et tout spécialement, de la sagesse et de la philosophie qui sont à la base de ses doctrines et de ses enseignements. Il est fondé sur le Saint Coran et en procède intégralement, ainsi que des paroles et des actes de Saint Prophète de l'Islam. Il n'est, ni une nouvelle religion, ni une innovation. Il énonce uniquement ce qui était inhérent à l'Islam, tout à son début, mais a été perdu au cours des derniers siècles, ou dont le besoin ne s'est pas encore manifesté.

Révélation divine à Mirza Ghulam Ahmad de Qadian
Au début des années quartre-vingts du dix-neuvième siècle, un adepte dévoué du Saint Prophète Muhammad, la paix soit avec lui, annonça que pendant plusieurs années il avait été un récepteur constant de révélations divines; Dieu l'avait informé que le jour de la renaissance de l'Islam allait poindre et qu'il avait été choisi pour en être le messager. la voix qui s'était celle de Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, de Qadian, une petite bourgade située dans un coin perdu de la province la plus reculée de l'Inde, privé de toute possibilité de communication avec le reste du monde.

Il appartenait à une famille noble de haut lignage, dont la fortune arrivait alors à son déclin. Il n'avait pas reçu beaucoup d'instruction formaliste, mais il avait approfondi l'étude de Saint Coran, ainsi que des écritures d'autres croyances et était richement doté en connaissances des profondes vérités éternelles.

Mirza Ghulam Ahmad de Qadian se proclame le Messie et le Mahdi promis
En 1889, il proclama qu'il était le réformateur du 14ème siècle de 1'ère Islamique, et le Mahdi et le Messie promis, dont l'avènement aux derniers jours avait été prédit par le Saint Prophète de l'Islam, la paix soit avec lui. Il a aussi proclamé, sous inspiration divine, que par son avènement se trouvaient accomplies les prophéties, dont toutes les grandes croyances font état, de la venue d'un grand maître, enseignant aux derniers jours. En mars 1889, il posa les fondements du Mouvement Ahmadiyya. Ses revendications soulevèrent une opposition acharnée de la part des chefs religieux principales croyances.

Il affronte l'opposition
Dans un âge plongé dans le matéralisme, sa proclamation d'être récepteur de révélations fait de lui un objet de ridicule aux yeux de ce monde. Des prêtres Musulmans «Orthodoxes» le condamnèrent comme un dissident de la foi et un apostat, dont l'assassinat revêtirait le caractère d'un acte du plus haut mérite spirituel.

Règles de conduite demandées par le communauté Ahmadiyya
Il mena une vie sans défauts, pure et bienfaisante qui suivit ses moindres détails les modéles qui avaient établis par le Saint Prophète, la paix soit avec lui. Il fonda une communauté, où l'on attendait des membres de démontrer dans leur vie sociale de chaque jour toutes les valeurs sociales, morales et spirituelles inculquées par l'Islam, dont le plus haut exemple avait été fourni par la vie du Saint Prophète de l'Islam, la paix soit avec lui. Ils se recrutent dans toutes les positions sociales et sont des hommes avec un sens pratique poursuivant toute la série des activités bénéfiques, conformément aux enseignements de l'Islam. Ils ne rejettent pas les valeurs normales de la vie et ont fourni des exemples enviables de vies bien remplies, couronnées de succès et hautement bénéfiques. La caractéristique distinctive de leurs vies, c'est le maintien de la morale et des valeurs spirituelles audessus du matériel et du physique dans un conglomérat de profitable coordination. Comme l'Islam l'enseigne, ils croient que les facultés et les capacités accordées à l'homme par Dieu Tout-Puissant, sont un don précieux et doivent être développées et exercées bénéfiquement en temps et lieux appropriés et ne doivent être, ni supprimées, ni reniées. Le code moral et spirituel, auquel ils s'efforcent de se conformer, ne leur impose aucun handicap. Il y a parmi eux, de par la grâce et la miséricorde de Dieu, des personnes hautement éminentes dans presque toutes les sphères de la vie humaine.

Conflit entre les valeurs spirituelles et materielles
Le monde d'aujourd'hui présente le spectacle ironique, d'une part, du plus haut progrès dans la science et la technologie, dépassant les plus fous de l'homme d'il y a à peine un demi-siècle, et d'autre part, la rapide détérioration des valeurs morales et spirituelles. Ce fossé s'élargit chaque jour, particulièrement dans l'Quest, et s'il n'est pas rigoureusement réduit et supprime rapidment, cette situation pourrait entraîner un désastre mondial qui signifierait probablement la fin de la civilisation telle qu'elle est comprise de nos jours. La racine du mal plonge dans le terrible manque de morale et de conduite spirituelle parmi ce qu'on appelle les secteurs avancés de l'humanité qui, dans bien des cas, se sont complètement détachés de Dieu. A disparu la foi dans la possibilité d'une communion avec Dieu que représente la véritable essence de la véritable essence de la vie spirituelle. Les efforts sporadiques et timorés entrepris en vue de stimuler les valeurs morales et spirituelles sont inspirés par des spéculations humaines et ne proviennent pas d'une impulsion divine. Cette tendance est manifeste, même parmi les prêtres Musulmans. Ce qui manque, c'est de reconnaître que la seule voie de délivrance, c'est d'établir une relation entre l'homme et Dieu.

Aujourd'hui, le seul qui proclame une telle possibilité, c'est le Mouvement Ahmadiyya qui fournit des exemples réels de la vérité de cette déclaration. C'est seulement par l'expérience d'une telle communion qu'une personne peut arriver à la certitude absolue que la foi dans le Divin peut produire la révolution morale et spirituelle dont l'homme a besoin dans sa vie. C'est là, le défi que le Mou-

Forts sid 60

Forts från sid 59

vement Ahmadiyya lance à un monde incrédule. C'est le défi d'un Islam rappelé à la vie, ranimé et remis en vigueur.

Ahmadiyyat est la Vérité Divine Islamique

L'Islam est l'essence de toute vérité, exposée mot à mot. Il n'y a pas seule vérité fondamentale qui ne serait pas comprise dans le Saint Coran. Il demande la foi dans tous les prophètes et dans les révélations qui leur ont été accordées.

C'est en fait une propriété universelle et un guide parfait. Quiconque en fait sa loi dans la vie et s'y conforme jusqu'au moindre détail, contemple Dieu dans cette vie même. C'est là la véritable salut et en dehors de lui, il n'y a pas d'autres salut. C'est l'accomplissement parfait de la vie, ici-bas et au-delà.

Le Mouvement Ahmadiyya a été fondé il y a 90 ans. Aujourd'hui, ses ramifications font le tour du monde. Il compte déjà plus de dix millions d'ashérents, venus de toutes les régions de globe et comprenant toutes races et couleurs. Le nombre de ses adhérents augments rapidement partout dans le monde.

El Islam

El Islam es la religión que equivocadamente es llamada religión Mahometana. La palabra «Islam» significa: 1.˚La paz, 2.˚Sumisión o resignación (a la voluntad de Dios).

El nombre «Islam» quiere decir la vida de la paz completa y la felicidad eterna sometiéndose a la voluntad del Ser Supremo. La doctrina básica del Islam es la creencia absoluta en la Unidad de Dios, «La Ilaha ilal-laho Mohammamadar Rasululah». No hay digno para adorar sino un solo Dios y Mohammad es su Profeta. Esta es la doctrina principal del Islam. Además el Islam nos ayuda a establecer relación directa y permanente con el Creador del Universo u recuerda que El es siempre en nuestra vida cotidiana nuestro ayudante y guía en todos los aspectos de nuestra vida, en nuestros asuntos y en nuestros trabajos.

El Islam nos enseña a creer en todos los fundadores de las grandes religiones como mensajeros verdaderos y guías espirituales de Dios, como Abraham, Moisés, Jesús, Krishna, Rama, Budha, Confucio, Zoroastro u Mohammad como caudillo de los Profetas. El Islam representa la plenitud de la misión sagrada de todos los profetas desde que la historia comienza. En realidad, el Islam enseña que todos los profetas vinieron con una u la misma misión, así establece paz y unión entre las diferentes religiones.

El Santo Corán, escritura sagrada de los musulmanes, palabra de Dios, es una guía perfecta, completa, eterna y universal. Fue revelada al Santo Profeta Mohammad (la paz y bendiciones de Dios sean con él) hace mil cuatrocientos años. Está preservada e intacta. Hay miles y miles de musulmanes que saben de memoria todo el libro. Es una mina interminable de las verdades espirituales que cumple las necesidades de todas las personas, de todos los pueblos, en todos los aspectos de la vida humana y en todos los tiempos. Con los principios del Islam vendrá paz en el mundo.

La Comunidad Ahmadia fue fundada por Hazrat Ahmad Qadian (India) (la pas de Dios sea con él) en el año 1889. En su persona se ha cumplido la segunda venida de Jesucristo hijo de Santa Maria (la paz de Dios sea con él) como apareció San Juan Bautista en el espíritu y con la misión de Elís Profeta. Dios le ha enviado para salvar a la humanidad por medio de las enseñanzas del Islam. Para darnos de nuevo habrá paz en el mundo entero. Con Ahmadiat comienza la nueva era de la espiritualidad. El primer sucesor fue Hazrat Maulvi Noor Din. A su fallecimiento en 1914 fue elegido como imam de la Comunidad Ahmadia Hazrat Mirza Bashir-ud-din Mahmud Ahmad «Muslehmaud» el hijo Prometido de Hazrat Ahmad (la paz de Dios sea con él). Falleció el día 8 de noviembre del año 1965, después de cincuenta y dos años de jefatura llena de grandes bendiciones y gracias.

El jefe actual de la Comunidad es Hazrat Mirza Nasir Ahmad, como tercer sucesor del Mesías Prometido (L.P.D.). Bajo su guía se está llevando un trabajo misional en todas las partes del mundo.

Mesihu i premtuar dhe mehdiu erdh! Ç'eshte levizja e ahmadiatit ne islamizem?

Në emër të Zotit që është mirëdashës dhe i mëshirëshëm

Lëvizja e Ahmadiatit është rilindja hynore e premtuar e islamizmit, e cila është përmendur nga Kurani 9:33, 62:4 dhe nga profeti i shenjtë i islamizmit a.s.

Levizja e ahmadiatit eshte rilindja e islamizmit te vertete

Kjo Lëvizje paraqet esencën e islamizmit dhe i heq të ghitha ato lëvozhga të cilat, gjatë shekujsh, u mveshën dalngadalë mbi trupin e islamizmit dhe të cilat e kanë deformuar atë dhe e kanë çoroditur shoqërinë islame. Kjo Lëvizje, Ahmadiati, aspak nuk largohet nga islamizmi dhe as nuk shtyn diçka në doktrinat e në mësimet e tij. Pra, kjo është prezentimi më i ri dhe më i freskët i islamizmit dhe veçanërisht prezentimi i diturisë e filozofisë që i mbajne doktrinat dhe mësimet e tij, të cilat bazohen dhe rrjedhin nga Kurani i shentjë e nga deklaratat dke praktika e profetit të shenjtë të islamizmit.

Lëvizja e Ahmadiatit nuk është as ndonjë fe e re, as ndonjë inovacion. Ajo paraqet vetëm atë që është paraqitur në fillim të islamizmit, por që ishte harruar në këta shekuj të fundit ose nevoja e së cilës nuk u ndie fare.

Forts sid 61